

[Poul Schlüter]

Jeg tror egentlig, at de fleste partier og i hvert fald et flertal, når det kommer til stykket, har principiel velvilje over for ideen med vores forslag.

Så spørger man mig, hvorfor vi ikke kan vente på den undersøgelse, som nu er sat i gang. Det vil jeg gerne svare klart på: der er ingen grund til at vente, for dette drejer sig ikke om lovens administration, det drejer sig om lovens princip, som efter vores opfattelse er forkert og har været forkert fra det øjeblik, princippet blev grundfæstet som lov. Jeg erkender, at det betyder en omkostning; nogle vil mene 11 mill. kr., socialministeren siger, vi må være forberedt på, at det måske er 40 mill. kr.; det må der vel også arbejdes grundigt med i udvalget.

Skulle socialministeren have ret i, at omkostningen nu må anslås alene i niveauet 40 mill. kr., kommer vi til at se på – for jeg er klar over, at det ikke er tider, hvor man kan øse ud med nye store udgifter – om vi inden for min skyld gerne det sociale område kan finde andre 40 mill. kr., som kan spares uden skadevirkning. Det er jeg ganske overbevist om at være udvalgsmedlemmer er klar til at anvise dækning for.

Tinning (VS):

Jeg må først lige i anledning af fru Aase Olesens bemærkninger sige, at det ikke er sådan, at alle mulige partier og alle mulige politiske afskygninger rundt omkring i kommunerne har bedt om mulighed for at sige nej i forbindelse med bilstandsloven; det er normalt ikke den slags opfordringer, VSere rundt omkring i kommunerne retter hertil.

Derudover skal jeg først sige, at det var meget bevidst, at jeg ikke blandede mig i den temmelig heftige diskussion om, hvor mange der kunne komme med hvilke typer af eksempler og ikke kunne komme med hvilke typer af eksempler, og det hænger sammen med vores principielle holdning til dette område. Uanset om man ikke kan komme med ét eneste eksempel på noget som helst, som er urimeligt i administrativ henseende, er det efter vores opfattelse sådan, at der, når det drejer sig om handicap og som i dette tilfælde hjælp til hjemmeboende handicappede børn, altså bør gives en ydelse som compensation. Vi betragter selvfølgelig handicap på den måde, at det, som en anden ordfører har

udtrykt det, er noget, der slår vilkårligt igenem, og som selvfølgelig må betyde, at man fra samfundets side kompenserer for de ekstraudgifter, der kan være forbundet med det. Det er det mindste, man kan gøre, og langt fra tilstrækkeligt.

Det andet, jeg vil sige noget om, er den meget omtalte undersøgelse. Det er klart, at de partier, som mener, at det sociale område er et godt område at forsøge at lave besparelser på, har stor interesse i at finde ud af, hvordan man nu gør det sådan, at man kan få det lavet, skal vi sige socialt mindst urimeligt. Derfor forstår jeg godt, når ordføreren for både socialdemokratiet, CD og de radikale er meget interesserede i denne undersøgelse.

Vi har heller ikke noget imod, at man undersøger det. Vi kunne f.eks. også godt tænke os at få at vide, hvordan den skønnede besparelse på 11 mill. kr. nu er blevet til en skønnet besparelse på formentlig godt 40 mill. kr., som socialministeren udtrykte det.

Men uanset det, og uanset at der altså kommer en undersøgelse engang til august, eller hvornår der kommer en, og uanset at vi formentlig får en redegørelse her i folketinget i næste samling om, hvordan § 48 administreres, mener vi, som vi hele tiden har gjort, at det sociale område er meget lidt velegnet til at lave disse besparelser på. Man skal holde fingrene væk derfra. Det står selvfølgelig ikke i modsætning til, at de, der har meget høje indkomster, de, der har mange penge, skal yde noget mere til løsningen af de kollektive sociale opgaver, som samfundet må påtage sig. Det har bare hele tiden været vores holdning og er det endnu, at det opnår man ikke ved at lave forskellige besparelser på socialområdet, men man opnår det langt, langt enklere ved at gribe ind inden for skattesystemet. Man kunne lave nogle skatteomlægninger, som betød, at de opgaver, som samfundet kollektivt må varetage, i højere grad blev varetaget af dem med mange penge end af dem med få penge. Det er et helt fint princip, hvad enten det drejer sig om daginstitutioner, skoler eller andre sociale ydelser.

Men dette lovforslag støtter vi naturligvis, og vi støtter det ubetinget, fordi det drejer sig om hjælp til hjemmeboende handicappede børn, hvor det mindste, man kan gøre fra samfundets side, er at yde en økonomisk kompensation.